

Döderhultsgruppen

Sveriges kanske mest originella schackpris är den så kallade Döderhultsgruppen, som egentligen heter 'Ludvig Collijns WANDRINGSPPRIS', uppsatt och uppkallad efter den stockholmske schackentusiasten och mecenaten Ludvig Collijn.

1909 bildades Centralstyrelsen för Göteborgs schackklubbar, en föregångare till Göteborgs Schackförbund. Centralstyrelsen gav i uppdrag åt den mycket driftige manhemiten Martin Andersson att hos den berömde träsnidaren Axel Petersson i Döderhult beställa en snidad grupp bestående av två schackspelare, som vid sidan om sig skulle ha två åskådare. 65:- kr skulle arvudet bli för att tillverka gruppen.

Schackfiguren av elfenben skulle tillverkas av göteborgsk svarvare, för Axel Petersson, Döderhultarn kallad, kunde inte åtaga sig detta. Hur mycket svarvaren fick för sitt arbete förmålar däremot icke historien.

Bordet, schackspelet med pjäser, spelarna och åskådarna monterades sedan på en rektangulär och svartmålad sockel.

Första gången det spelades om priset var 1910 och MSS segrade före Manhem och Schackklubben. Året efter deltog endast Majorna och Manhem och resultatet blev 5 - 5.

1912 skulle de båda återigen göra upp om den åtråvärda gruppen och Manhem vann med de märkliga siffrorna 10 - 0. Vid spelets början saknades Majornas tredebordsspelare, en taxi-chaufför, som inte fått söndagsledigt, varför övriga spelare nedanför honom flyttade upp ett steg. En kvart efter spelets början anlände emellertid chauffören som menade att han skulle få delta. En begäran som självfallet avlogs av motståndarna, varvid samtliga Majornas spelare, några mer eller mindre motvilligt, slutade att spela. Därmed var segern för Manhem ett självklart faktum. En mindre lyckad insats i MSS historia.

Året därefter hemfördes det återigen av Manhem, men därefter hade Centralstyrelsen svårt att få någon ordning på spelandet.

1914 bildades Göteborgs Schackförbund och pådrivare var den tidigare nämnde Ludvig Collijn. På förslag av Manhem annullerades alla tidigare resultat om priset och det övertogs av det nybildade förbundet, som satte upp det på nytt med nya regler. Enligt dessa var tre inteckningar nödvändigt för att priset skulle kunna erövras för ett evigt innehav.

1915 spelades det efter de nya bestämmelserna och Majorna besegrade Manhem med 5 - 3. Även i 1916 och 1917 års tävlingar avgick Majorna med segern och därmed var detta speciella pris för alltid placerad i föreningens prisskåp.

Därefter flyttade Döderhultsgruppen med sällskapet vid dess ständiga vandringar till olika lokaler i trakterna runt Järntorget och Haga.

1940 skrev, den tidigare nämnde Martin Andersson, som med tiden blivit en inflytelserik politiker och en förgrundsgestalt inom Hyresgästrolsen, en artikel i organisationens tidning

'Hyresgästen', vari han hemställde om att Döderhultsgruppen skulle ställas upp på nytt. Majornas svar var självfallet nej.

Vad som är märkligt i denna historia är att hemställan dök upp ett organ som ~~inte~~ vanligtvis inte hade några schackliga intressen. Chefredaktören hade emellertid sådana böjelser. Men för honom fanns det då, som nu, bättre och mera speciella organ att framföra schackliga åsikter i.

1973 flyttade priset med ägare till Schackspelets hus på Haga Kyrkogatan 3, där det var uppställt till allmän beundran fram till 1980. Då försvann det under mycket mystiska omständigheter.

● Sockeln återfanns i en sopcontainer i närheten, men gruppen är sedan dess försvunnen.

○ Var finns det i dag? Någon eller några bör veta. Kanske står det hos någon konstluskare -eller schackentusiast - i dennes *mycket privata samling av rariteter*. Sälja det på den öppna marknaden går nämligen inte, för det är den allt för välkänd.

● Får vi någonsin något svar?

○ Tills vidare får Majornas SS nöja sig med att beundra den nakna sockeln.